[373] در صحيفه مهدويه: 112 اين دعا را آورده اند. 16 - اين دعا را سيد در مهج الدعوات: 281، باسندش از على بن حماد مصرى، از حسين بن محمد علوى، از محمد بن على علوى مصرى ذكر مى كند. علامه مجلسي اين دعا را در بحار 95: 266 از آن كتاب نقل مى كند. همچنين كفعمي در بلد الامين: 393، وفيض در صحيفه مهدويه: 3 اين دعا را ذكر كرده اند. اين دعا را سيد بن طاووس در مهج الدعوات: 28 بسند ديگرى آورده و گويد: اين دعا را در كتابي قديمي كه كاتب آن حسين بن على بن هند بوده وآنرا در شوال سال 396 نوشته است پيدا كردم، در آن چنين آمده: دعائي كه امام زمان (عليه السلام) به مردى از شيعيانش كه مورد ستم واقع شده بود آموخت وخداوند أو را رهايى داد ودشمنى بقتل رسيد، حديث كرد مرا ابو على احمد بن محمد بن حسين بن اسحاق بن جعفر بن محمد علوى عريضى، واو از محمد بن على علوى حسيني مصرى، كه گفت: موضوع سختى براى پيش آمده - تا آخر حديث. علامه مجلسي در بحار 51: 307 ومحدث نوري در دار السلام 1: 302 اين دعا را نقل كرده اند. 17 - اين دعا را كفعمي در بلد الامين: 333، وفيض در صحيفه مهدوية ه: 31 نقل وآنرا به امام زمان (عليه السلام) منسوب كرده اند. همچنين سيد بن طاووس آنرا درمهج الدعوات 339 با سندش از محمد بن محمد قاضى آوى نقل كرده، وبحار 95: 378 و 53: 222 آنرا از اين كتاب ذكر كرده است. ونيز سيد اين دعا را با نقصان وزياده بسيارى در مهج الدعوات: 342
